

Den første . . .

Nedenstaaende er et Uddrag af en Artikel det norske Blad „Urd“ som venligst har laant os hestaaende Billede.

Den unge pike — hun var meget ung og meget pen og meget rolig og fattet — hadde sin lærer med sig, en ung mandlig konduktør, og da en kontrollør ogsaa senere kom til, var vi ganske »mandsterke« derute paa platformen.

Imens gaar den unge pike beskedent og stille ut og ind; hun glir saa let mellem rækkerne av passagerer, hun roper ind holdepladsene; hun er samvittighetsfuld alvorlig.

— Igaar var der helt oppløp paa Kampen, sa kontrolløren, i anledning av de nye kvindelige — folk hadde rottet sig sammen i Motzfeldts gate, og der blev spektakel.

I det samme stanset sporvognen, og som en illustration til kontrollørens ord, samlet der sig en hoben gutter rundt vognen, de lo og pekte paa den kvindelige.

Men da fik de med hendes to ridderlige forsvarere at gjøre — — Paa farten indover mot byen var der et andet publikum. Det bestod fra først av bare av et par gutter — ja og saa av undertegnede.

— Det er jo bare en jente, jo, sa Je og lo og pekte ut paa platformen, hvor den kvindelige stod. — Hu rækker jo næsten ikke op, stakkar! Men da den kvindelige i det sam-

me traadte ind og avkrævet de unge herrer deres kontingent, var de lutter høflighet. — — —

rydde saa meget av det gamle først. En ny tanke kan ikke faa tid til at gro saa længe sindet er optat av en gammel tanke. Og stemmeretten for kvinder, saaledes som den har været utøvet indtil nu, har været den reneste fiasko. Nu faar vi samle os som parti og se hvad vi da kan opnaa — hittil har mændene absolut ikke vært os, de har trodd at kunne by os hvadsomhelst og fortsætte ganske rolig med at være eneraadende — de stiller med alt mellem himmel og jord, baade det de skjønner og det de ikke skjønner. Kvinderne skylder baade sig selv og landet at ta haand i hank med i det praktiske sociale samfundsarbeide. Jeg er ikke i tvil om at det ogsaa vil lykkes os at vinde frem, om det end kan komme til at koste baade tid og arbeide.»

Valg til Menighedsraadene.

finder Sted til Efteraaret. — Vælgerne skal inden Juni Maanedes Udgang melde sig til den stedlige Valgbestyrrelse for at blive opført paa Valglisten og faa Ret til at stemme.

Charlottenborg- Udstillingen.

Naar der i Aar er hundrede Billeder færre paa Charlottenborg end i Fjor, efterlader dette i Grunden intet Savn hos en, det føles snarere som en Lettelse. — Udstillingen byder ikke paa noget særligt, — nogle af de ældre Udstillere er ligesom ved at løbe tørre, og mange af de yngre hæver sig ikke meget over det almindelige. Af de Billeder af mandlige Kunstnere, der sætter sig fast i Erindringen, kan for de ældres Vedkommende nævnes Michael Anchers skønne monumentale Billede af den gamle Fru Brøndum — en yndig lille Pige „Else“ af Julius Paulsen, og „Interior“ af Jespersen. Af de yngre synes Aksel Søborg at være den, som er lodigst, særlig tiltalende er „Tung-sindige Melodier“ og „et Musikgeni“, et ganske ualmindeligt lille Billede med dejlige brune, dystre Farver. Der er ved dette Billede noget af Holmlænderens inderlige Hverdagstone. Den „80-aarige Gubbe Nordstrøm“ er ogsaa et værdifuldt Billede. — Et mere iøjnefaldende, men for Resten ogsaa dygtigt Billede er Henrik Nielsens „Fodboldkamp“.

Mellem de kvindelige Kunstnere staar Fru Anna Ancher som den festligste med sine lyse, lette Farver, og hvor virker ikke det Billede med „Moderen, der fletter Barnets Haar“ friskt og ungdommeligt, med alle de morsomme, stærke Farver, der ved den lyse Sommerdags Skær faar Genskin af de blaa kalkede Vægge. — I Lilly Lundstens smukke Portræt af „Ib“ er der ogsaa en egen sommerlig Ynde, — det er en Kunstnerinde, der kan faa de smaa Ting med uden at forfalde til minutios Udførelse; Portrættet af den aldrende Dame er ligeledes dygtigt gjort, om end noget tørt.

De 3 Marier — Ahlmann, Thymann og Sandholt — er 3 sikre og solide Kræfter — den første med sit ypperlige Billede af „en Rekonvalescent“, holdt i kun ganske faa Toner, saa sikkert og fast i Linien og med en stemningsfuld Ro over sig. Marie Thymanns troværdige Jyde: „Hvo blywer æ Smej da aa?“ er et støt og solidt Arbejde. — Marie Sandholt er den uroligste af dem, mere forskellig i sine Billeder og ikke altid lige sikker. „Graner paa Kullen“ er et ganske kønt Maleri og „Frugthaven“ med den lille Adam og Eva i Skikkelse af en lille Pige og Dreng har en smuk saftig Kolorit. Men hun kan male meget bedre.